

Andrékó Pálné, népművész

Népművészet olyan, mint a betegség: fertőzés útján terjed!

Bemutakozom: Andrékó Pálnénak hívnak

Egy Békés megyei kis községben, Kardoskúton lakom. A véletlen folytán kerültem kapcsolatba a szalmafonással, az aratódíszekkel, koszorúkkal. A helyi termelőszövetkezet aratási vacsorájához kellett dekorációt készítenem. A lavina elindult, valami olyan került a felszínre, amire nagyon sokan rácsodálóztak!

Hát ez milyen szép!

Amit az idősek régen ismertek, azt a jövő generációja nem ismeri! A nosztalgia és tudásvágy győzött! Sikerült begyűjteni a környezetem aratódíszeit, szokásait.

Három lányom mellett nagyon sok gyereket tanítottam a szalmafonás rejtjelmeire.

Be tudtam bizonyítani, hogy a falusi gyerekek ugyanúgy képesek országos versenyt nyerni, mint városi társaik. 15 évig állandó résztvevői voltak a N.E.SZ által meghirdetett Vándor Legény Pályázatoknak.

Vallom, hogy amire képes vagyok, azt tovább tudom adni. Mindezt úgy csinálom, hogy nem végeztem iskolát, nincs róla papírom. Könyvekből, saját ütem szerint fejlődöm, tanulok.

Nem tanítottsenki. Búza koszorúkkal **Gránátalma bronz fokozatát nyertük 1994-ben**, akkor két nagyobb lányommal pályáztam.

Én nagyon kíváncsi egyén vagyok! **A szalmadíszek** mellett, munkám nagy részét a fából, vesszőből, szalmából, **gyékénycsuhéból készült játékok** képezik. Ezek az anyagok környezetem minden napjaim állandóan jelen vannak. A játékkészítést sem tanultam, ez úgy kialakult! Van egy "kevés" belőle, játszani jó, tervezgetni még jobb! A játékaim néprajzi eredetűek, zsűri számmal ellátottak.

A kecskeméti játék pályázat során valami olyan pluszt kaptam a sorstól, ami keveseknek adatik meg! Találkoztam **Gálné Csizmadia Anikóval**. Húsz éve tartó "munkakapcsolatunk" alakult ki, ami nekem még ma is csoda. Közösen nagyon sok pályázaton vettünk részt, sikerrel.

- Kecskemét - Szórákaténusz,
- Győr - Babakiállítás,
- Budapest – Amatőr Atrium, O.N.K pályázatok.

A tevékenységem másik fontos része a **csuhézás**, azaz táskákat fonok, dobozokat vonok be kukoricahéjjal, és üvegeket, papucsokat készítek, a mindennapok tárgyait, amit nagyon fontos, hogy ne "süllyedjenek" a mélybe.

Művészetemmel kapcsolatban az a célom, hogy a mai "műanyag" világban a természetes anyagok újra felszínre kerüljenek, s a mai környezetbe szervesen illeszkedjenek be. Ezért dolgozom!